

Derfor synes jeg, de meningsfulde bestræbelser går ud på at nedbringe sagsbehandlingstiden, sådan at det kan klares inden for de 52 uger, og så er der også god mening og logik i at have udbetalingstidspunktet på den dag, hvor man får tilkendt pensionen.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Med hensyn til diskussionen om forsørgelsesgrundlaget er det jo korrekt, at nogle af de mennesker, som man nu stjæler pensionen fra, i stedet får sygedagpenge, og at nogle af dem får bistandshjælp, og dér kan man måske sige at forskellen er mindre – det er muligt, at det er sådan – men ministeren bør lige svare på, om der er nogen af dem, som vi nu tager de tre måneders pension fra, der mister deres forsørgelsesgrundlag. Kan ministeren garantere, at der ikke er nogen mennesker, der mister deres forsørgelsesgrundlag?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

I tidligere socialpolitiske debatter mener jeg at have hørt en socialminister, der var mere overbevist om sit eget budskab, end tilfældet var i dag, og det kan jeg godt forstå.

Hvis det er muligt at sagsbehandle så langt, at det ikke rammer nogen, er det jo helt underligt, at forslaget indeholder en besparelse på de offentlige udgifter på 120 mio. kr. Det må da forudsætte, at der er nogle, der går ned i indtægt, og som ikke får udbetalt det, de fik udbetalt før; ellers kan man da ikke spare penge ved det.

Så enten er der nogle i Socialministeriet, der har regnet forkert – det tør jeg ikke sige – eller også er ministerens budskab ganske enkelt forkert. De to ting lader sig ikke forene: at man kan spare 120 mio. kr. på overførselsindkomster, uden at det rammer nogen. Det er helt sikkert, og det behøver man ikke at være økonom for at forstå.

Når jeg hører ordførerne i denne sag, fornemmer jeg, at alle har det rigtig skidt. Socialdemokratiets ordfører har det oplagt skidt med at være ordfører i en sag, som man ikke er overbevist om. CD's ordfører sagde, at det var ikke det sjoveste, CD havde mødt. Venstre og De Konservative kvitterede på den lidt ubehagelige situation ved at holde en helt kort og fuldstændig indholdsløs tale – det kan jeg også godt forstå at man gør i den situation – og De Radikale gjorde præcis det samme.

Derfor vil jeg spørge socialministeren, om det så ikke ville være lidt meningsfyldt at sætte sig omkring et bord og sige: Opgaven er at finde et forslag, der erstatter dette lovforslag, for det har nogle konsekvenser, der socialpolitisk ikke lader sig begrunde over for omverdenen. Jeg tror, vi får nogle meget skarpe reaktioner, hvis man i Folketinget begynder at vedtage love, der ingen saglig begrundelse har, men alene er begrundet i, at man mangler 120 mio. kr. for at få et fiktivt regnestykke til at gå op, og det synes jeg ansporer til, at man bør forsøge sig med den øvelse og finde pengene på en anden måde.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Til hr. Bruno Jerup: Man mister jo ikke forsørgelsesgrundlaget i den forstand, idet ens indkomst altid vil være en del af en samlet husstandsindkomst, der svarer til indkomsten for en familie på kontanthjælp – det er i den forstand, man ikke mister sit forsørgelsesgrundlag – og hvis man er enlig og helt uden forsørgelse, får man et beløb, der svarer til kontanthjælpen. På den måde er man selvfølgelig ikke uden forsørgelsesgrundlag. Men den indkomst, husstanden samlet har, kan godt i de tre måneder gå ned, men det er altså kun i 3 måneder.

Til hr. Villy Søvndal, der spørger, hvor besparelsen bliver af, vil jeg sige, at Socialdemokratiets ordfører har givet nogle eksempler på, hvor der under alle omstændigheder vil være en besparelse, når der for øjeblikket er en gruppe mennesker, der får pensionen udbetalt fra ansøgningstidspunktet. Der vil der jo så være en række måneder, hvor man fremover ikke får en indkomst fra det offentlige, men hvor man i dag får den, og derfor vil der altså være 3 måneder, hvor den besparelse under alle omstændigheder vil blive hentet ind.

Dette lovforslag rokker jo ikke ved, at der i den nuværende lov er en bestemmelse om, at kommunerne senest 3 måneder efter, at et sygdomsforløb er begyndt, skal gå i gang med at se på den pågældendes situation, og det er selvfølgelig ikke nogen begrundelse at sige, at den bestemmelse må man godt sjeske med. Det har hele tiden været vores bestræbelse at nå frem til at finde ud af, hvordan vi sørger for, at den bestemmelse bliver overholdt, og det kan vi jo så snakke videre om under udvalgsbehandlingen – i overensstemmelse med det, hr. Villy Søvndal efterlyste i den sidste del af sit indlæg.

Hermed sluttede forhandlingen.